

مرد بازنده؛ بازیگر برنده

با همان شدتی که در مرحله حضور در فیلم‌های جدی و دور از فضای کمدی این وظیفه را نسبت به سینمایی که احتمالاً دوستش دارد، ایفای می‌کند.

حالا بر اساس کارنامه کاری و نه حدس و گمان و تحلیل‌های بی‌پایه می‌توان گفت عزتی بازیگری است که سینما و فعالیت در آن به‌عنوان یک بازیگر را لمس کرده و در این اتمسفر و در هر ژانری بازیگری و ماجراجویی‌اش را دنبال می‌کند. او بازیگر محیرالعقول و بی‌نظیر و تبلیغاتی نیست، اما بازیگر تکنیک بلد، پر جرات و محبوبی است. این اصلی است که به هیچ‌قابلیت کتمان نیست. جالب اینجاست که در طول فعالیت‌های عزتی بیش از آنکه از سوی اهالی سینما و جشنواره قدر ببیند، از سمت مخاطبان مورد توجه واقع شده است. آیا به این معناست که تمام نقش‌آفرینی‌های او درجه یک بوده است؟ طبیعتاً خیر. اما مگر می‌شود بازی او را در فیلم آتابای ساخته نیکی کریمی در نقش یک مرد ترک زبان در حالی که اصلاً زبان ترکی بلد نیست، نادیده گرفت؟ مگر می‌شود ایفای نقش او در قسمت یک مامور امنیتی مرز، باورپذیر و خوفناک در ماجرای نیم‌روز یک و دو ساخته محمدحسین مهدویان را نادیده گرفت؟

مگر می‌شود ایفای نقش یک معلم دوست‌داشتنی در فیلم خورشید مجید مجیدی را دید و تحسینش نکرد؟ مگر می‌شود تلاش‌های او در سریال زخم کاری برای ظاهر شدن در قامت یک مرد دطماغ، حریص، دروغگو و اهل تزویر و هم‌زمان آسیب‌خورده را نادیده گرفت عزتی در فیلم مرد بازنده و تلاش‌های ملموس او برای متفاوت بودن رابی تحلیل رها کرد؟ اما مهم‌تر از همه این ارزشگذاری‌ها - که در جای خودش منطقی و فنی و درست است - نباید فراموش کنیم که عزتی جز معدود بازیگرانی است که با جرات مسیر کاری‌اش را دنبال می‌کند. شاید این نکته مطرح شود که خب این قاعده کلی برای تبدیل شدن به یک بازیگر بزرگ و مشخص شدن عیار هر بازیگری در جهان سینماست؛ درست است.

چه دوست داشته باشیم و چه نداشته باشیم ما در ایران و با سینمای ایران روبه‌رو هستیم و اصولی که در سینمای جهان بدهی تلقی می‌شود در سینما ما به استثنای تبدیل شده است. پس با این استدلال رگه‌هایی از نوآوری و شجاعت از سوی کارگردان‌ها و بازیگران و دست‌اندرکاران برخی از فیلم‌ها را باید برجسته کنیم، باید به آنها پیردازیم تا در ادامه تبدیل به جریان قالب در سینما شود و احتمالاً جانی تازه به سینمای ایران دمیده شود. ورنه با نگاه‌های تند و تیز و نفی موفقیت‌های نسبی و اخمو بودن همین داشته‌های اندک‌مان را هم از دست خواهیم داد.

پسر بیستم دی‌ماه ۱۳۶۰ خورشیدی است. ۲۰ دی در تاریخ این مرز و بوم، برای آن‌ها که هر از گاهی کتاب‌های تاریخ را تورق می‌کنند، روزی بس تاخ و حزن‌انگیز است. چه خاطر هر ایرانی میهن‌پرستی را به سحرگاه سر بیستم دی ۱۳۳۰ کاشان و قتل امیرکبیر سوق می‌دهد تا این روز در تاریخ ایران با اندوهی ژرف پیوند بخورد اما به هر حال زادروز جواد عزتی، بازیگر توانا و موفق سینما و تلویزیون ایران هم هست. عزتی بازیگری که حالا دیگر نمی‌توان او را کمدین صرف نامید، سال ۱۳۸۱ پس از اتمام تحصیلاتش در دانشگاه سوره مهر، روی سن تئاتر رفت. او با قصه‌های شبانه به کارگردانی سعید آفاغلی راهش را در سینما پیدا کرد و پس از آن عزتی هم‌سواره به‌عنوان بازیگری کمدیک یاد می‌شد اما هر چه او بیشتر در سینما، تلویزیون و تئاتر ایران جامی افتاد، از این نگاه صرف دورتر می‌شد. اوج کار او در این کلیشه‌شکنی بی‌گمان جان دادن به نقش «صادق» در «ماجرای نیم‌روز» بود. ماموری اطلاعاتی که مغز متفکر گروه مله‌وران زنده وزارت اطلاعات در انهدام گروهک منافقین است. عزتی رفته رفته خود را به عنوان بازیگری بسیار توانا و چند وجهی به سینمای ایران شناساند. جدیدترین فیلم او اما «مرد بازنده» نام دارد. فیلمی که پس از «ماجرای نیم‌روز» همکاری دیگری از عزتی و محمدحسین مهدویان محسوب می‌شود.

عزتی این بار در نقش سرهنگ احمد خسروی، به شخصیتی جان‌می‌بخشد که سال‌ها از او بزرگتر است. یعنی اتفاقی مشابه آنچه پیشتر در فیلم «سرخپوست» دیدیم این بار برای عزتی و «مرد بازنده» رخ می‌دهد. باید بپذیریم بازیگری مثل جواد عزتی با تمام فراز و فرودهایش، یکی از معدود بازیگران جرأت‌مند سینمای ایران است. گواه این مدعا بررسی کارنامه چندسال اخیر اوست. روندی که با ماجرای نیم‌روز یک و دو، زخم کاری، آتابای، شنای پروانه، لاتاری، هزارپا، تنگه ابوقریب، دوزیست، خورشید، جهان با من برقص و... قابل بررسی است. جواد عزتی که اصولاً با کمدی‌های به اصلاح «بفرش» و سریال‌های طنز به مخاطب و سینما معرفی شد، همچنان از بازی در فیلم‌های کمدی دست نکشیده است.

دلایل هم این است که عزتی به سباق برخی دیگر از بازیگران مطرح سینمای طنز و گیشه ایران یکباره داعیه متفاوت بودن و طور دیگری ظاهر شدن و کتمان گذشته‌هایش را ندارد. او هیچ‌وقت حرف از پشیمانی نزده است. و این اصل ماجراست. او وقتی کمدی بازی می‌کند و به گیشه‌ها خون تازه تزریق می‌کند و تبدیل به یکی از محبوب و پر فروش‌ترین بازیگران این فضا می‌شود در واقع در حال ایفای نقش خودش به عنوان یک بازیگر حرفه‌ای در دل سینماست

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: نغمه فتاحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران خیابان آیت‌الله مننی کوچه خجسته منش بلاک ۵
تلفن: ۶۰۲۲۲۲۲۲۲۲۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

بازنده سر بلند!

فیلم «مرد بازنده» ساخته جدید محمدحسین مهدویان، درباره سرهنگی به نام احمد خسروی است که در زندگی شخصی دچار مشکلاتی است و از سویی در آستانه‌ی بازنشستگی قرار د

دارد. او مسئول رسیدگی به پرونده‌های مشکوک به قتل است و به سر نخ‌هایی نیز دست پیدا می‌کند، اما متوجه می‌شود که با پرونده‌های پیچیده روبه‌رو است. این فیلم یکی از آثار راه‌یافته به جشنواره فجر ۱۴۰۰ است که درباره‌اش نقدهای متعددی مطرح شد.

به نظر مهدویان پس‌له‌خاطر خوش از «ماجرای نیم‌روز» یک بار دیگر سراغ محمدجواد عزتی رفته تا او برگ‌آس دیگری برای سینمای ایران رو کند. عزتی در نقش سرهنگ احمد خسروی، مردی است پنجاه و چندساله، قدی کوتاه، شله‌هایی خمیده، شکمی برآمده، پایی که لندکی لنگ می‌زند، گونه‌ها و غبغبی که در حال آویزان شدن هستند، چشمی که سعی دارند نیاز به عینک را با فشار آوردن بر پلک‌ها برطرف کنند، ریشی نامرتب، پیشانی‌ای که در حال پیش‌روی است، موهایی که شروع به ریختن کرده و صدایی بم و خش‌دارش باعث می‌شود جملاتش جویده شده و نامفهوم به نظر برسند. به اینها ترس از فضای بسته و دندان‌دردی را که همان سرهنگ را بریده هم اضافه کنید.

ریسک بازی در چنین نقشی بالاست. به این دلیل روشن که سرهنگ خسروی به خاطر رفتار همواره متناقض روی خط بازیکی میان کمدی و جدی گام‌تر می‌دارد و شما را به سینمایی عزتی به راحتی می‌تواند این مرز را از بین برده یا حداقل کمرنگ کند. به هر حال این هم نقشی متفاوت و ماندگار از محمدجواد عزتی است.

خرید بسته پرداخت قبض

هواداری با **اوانو** بهتره!

www.ewano.app

کارت به کارت خرید شارژ